

LBRIIS

We know
books

Roxana IORGULESCU BANDRABUR

Adriana NICOLAE

Alexandra MIHĂRTESCU

CALITĂȚI ȘI VULNERABILITĂȚI ÎN SISTEME

Modelul Numerologic de Tipologizare®
în Educație, Cuplu și Familie, Business

București
2026

Introducere / 9

CAPITOLUL I / 23

* METODOLOGIE / 25

* ARHETIPURILE NUMEROLOGICE / 55

CAPITOLUL II / 79

MNT® - metodă de (auto)cunoaștere și de valorificare a calităților și vulnerabilităților unui sistem

1. Cifra de vibrație interioară
2. Cifra de vibrație exterioară
3. Cifra de vibrație globală
4. Cifra de vibrație a destinului
5. Vectori în matricea psihoenergoinformativă
6. Ciclul de 9 ani

CAPITOLUL III / 193

* MNT® în EDUCAȚIE

CAPITOLUL IV / 299

* MNT® în RELAȚIILE DE CUPLU / 299

* MNT® în RELAȚIILE DE FAMILIE / 409

CAPITOLUL V / 507

* MNT® ÎN RELAȚII PROFESIONALE - BUSINESS și CULTURĂ ORGANIZAȚIONALĂ

În încheiere / 605

LIBRIS | We know books

METODOLOGIA MODELULUI NUMEROLOGIC DE TIPOLOGIZARE®

NOTĂ PRELIMINARĂ: SISTEMUL DE REFERINȚĂ AL METODOLOGIEI

Prezenta metodologie utilizează în mod predominant **omul** ca sistem de referință – individul este unitatea primară de analiză pentru care MNT® a fost dezvoltat și pentru care toate instrumentele sunt definite funcțional. Acolo unde textul menționează „sistem”, termenul are sensul generic de entitate analizată – și se referă în primul rând la om, fără a exclude extinderea metodei la alte tipuri de sisteme.

Această precizare este necesară deoarece MNT® poate fi aplicat și sistemelor compuse din oameni – cupluri, familii, clase de elevi, echipe, organizații, instituții. Regulile de interpretare rămân aceleași; ceea ce se modifică este nivelul de analiză și accentul interpretativ.

1. STATUTUL METODOLOGIC AL DOCUMENTULUI

Prezentul capitol definește cadrul operațional al Modelului numerologic de tipologizare® (MNT®) – regulile, procedurile și limitele care guvernează aplicarea metodei. El nu repetă fundamentele teoretice prezentate în Introducere, ci le transpune în norme de lucru explicite, reproductibile și verificabile independent.

Metodologia răspunde la șase întrebări distincte:

1. Care este punctul de intrare al analizei și cum se construiește profilul numerologic?
2. Care este ordinea de analiză a instrumentelor și de ce?
3. Care este ordinea de lectură a profilului și de ce este diferită de ordinea de analiză?
4. Ce tip de afirmații sunt metodologic adecvate și ce tip depășesc competența metodei?
5. Cum se gestionează configurațiile care par contradictorii între instrumente?
6. Care sunt limitele de competență ale fiecărui instrument?

2. PUNCTUL DE ÎNTRARE: DATA NAȘTERII CA BAZĂ OBIECTIVĂ

Orice metodă de tipologizare riguroasă are nevoie de un punct de intrare stabil – un reper care să nu fie supus variației interpretative încă de la începutul analizei. În cazul MNT®, acest reper este **data nașterii**: un dat imuabil, verificabil și identic, indiferent cine îl utilizează.

Această alegere nu este arbitrară, ci metodologică: ea garantează că procedura de calcul este reproductibilă și că profilul rezultat derivă dintr-o bază obiectivă, independentă de estimări subiective. Din această bază unică sunt extrase, prin operații aritmetice definite și aplicabile consecvent, toate componentele modelului.

2.1 Regula de scriere a datei

Cifrele datei de naștere sunt prelucrate în ordinea **zi – lună – an**, fără zero în față pentru cifrele simple. Exemplu: 1 septembrie 2005 se scrie 1.9.2005 – nu 01.09.2005.

Cifra 0, acolo unde apare în dată sau în operații, participă la calculul sumelor, dar **nu ocupă nicio poziție în matricea psihoenergoinformativă**.

2.2 Procedura de bază: reducerea numerică

Procedura centrală al metodei este reducerea numerică: orice număr obținut din data nașterii este procesat prin însumarea cifrelor sale componente. Rezultatul poate fi o cifră simplă – o valoare cuprinsă între 1 și 9 – sau un număr de două cifre, păstrat ca atare conform structurii procedurale.

2.3 Procedura de calcul: origine, structură și proprietăți formale

Procedura de calcul utilizată de Modelul numerologic de tipologizare® nu este o construcție originală a modelului. Ea aparține tradiției numerologice pitagoreice în care s-a format practica din care MNT® s-a dezvoltat ulterior și a fost preluată ca atare, ca procedură de generare a datelor de lucru. Transparența acestei origini este relevantă metodologic: ea permite examinarea independentă a procedurii și evaluarea proprietăților sale formale, fără a le confunda cu o revendicare de originalitate.

Procedura constă din exact patru operații aritmetice, aplicate în ordine fixă, fiecare operând asupra rezultatelor determinate de pașii anteriori conform unei secvențe definite. Rezultatul fiecărei operații este final la nivelul pasului respectiv și constituie un număr operativ distinct. Cei patru pași sunt determinați, reproductibili și independenți de operator – rezultatele lor nu variază în funcție de cine aplică procedura, ci exclusiv în funcție de datele de intrare.

a) Structura celor patru operații – ilustrare prin cinci exemple concrete

Cifrele datei de naștere sunt prelucrate în ordinea zi – lună – an, fără zero în față pentru cifrele simple.

Exemplul 1: data de naștere 17.6.1987

Cifrele datei: 1, 7, 6, 1, 9, 8, 7.

O.P.1 – suma tuturor cifrelor datei de naștere: $1 + 7 + 6 + 1 + 9 + 8 + 7 = 39$. Primul număr operativ: **39**

O.P.2 – însumarea cifrelor componente ale rezultatului O.P.1: $3 + 9 = 12$. Al doilea număr operativ: **12**. Procedura se oprește aici – rezultatul este final la nivelul acestui pas, indiferent dacă este o cifră simplă sau un număr compus.

O.P.3 – din rezultatul O.P.1 se scade dublul primei cifre a zilei nașterii: Prima cifră a zilei: 1. Dublul ei: $2 \times 1 = 2$. $39 - 2 = 37$. Al treilea număr operativ: **37**

O.P.4 – însumarea cifrelor componente ale rezultatului O.P.3: $3 + 7 = 10$. Al patrulea număr operativ: **10**. Procedura se oprește aici, din același motiv.

Codul numerologic este 17.6.1987 39 12 37 10

Exemplul 2: data de naștere 2.6.1987

Cifrele datei: 2, 6, 1, 9, 8, 7.

O.P.1: $2 + 6 + 1 + 9 + 8 + 7 = 33$. Primul număr operativ: **33**

O.P.2: $3 + 3 = 6$. Al doilea număr operativ: **6**

O.P.3: Prima cifră a zilei: 2. Dublul ei: $2 \times 2 = 4$. $33 - 4 = 29$. Al treilea număr operativ: **29**

O.P.4: $2 + 9 = 11$. Al patrulea număr operativ: **11**. Reducerea se oprește aici.

Codul numerologic este 2.6.1987 33 6 29 11

Exemplul 3: data de naștere 30.1.2021

Cifrele datei: 3, 0, 1, 2, 0, 2, 1.

O.P.1 – suma tuturor cifrelor datei de naștere: $3 + 0 + 1 + 2 + 0 + 2 + 1 = 9$. Primul număr operativ: **9**

O.P.2 – însumarea cifrelor componente ale rezultatului O.P.1: Rezultatul O.P.1 este deja o cifră – reducerea nu modifică valoarea. Al doilea număr operativ: **9**

O.P.3 – din rezultatul O.P.1 se scade dublul primei cifre a zilei nașterii: Prima cifră a zilei: 3. Dublul ei: $2 \times 3 = 6$. $9 - 6 = 3$ Al treilea număr operativ: **3**

O.P.4 – însumarea cifrelor componente ale rezultatului O.P.3: Rezultatul O.P.3 este deja o cifră – reducerea nu modifică valoarea. Al patrulea număr operativ: **3**

Codul numerologic este 30.1.2021 9 9 3 3

Exemplul 4: data de naștere 3.1.2000

Cifrele datei: 3, 1, 2, 0, 0, 0.

O.P.1 – suma tuturor cifrelor datei de naștere: $3 + 1 + 2 + 0 + 0 + 0 = 6$. Primul număr operativ: **6**

O.P.2 – însumarea cifrelor componente ale rezultatului O.P.1: Rezultatul O.P.1 este deja o cifră – reducerea nu modifică valoarea. Al doilea număr operativ: **6**

O.P.3 – din rezultatul O.P.1 se scade dublul primei cifre a zilei nașterii: Prima cifră a zilei: 3. Dublul ei: $2 \times 3 = 6$. $6 - 6 = 0$. Al treilea număr operativ: **0**

O.P.4 – însumarea cifrelor componente ale rezultatului O.P.3: Rezultatul O.P.3 este 0 – reducerea nu modifică valoarea. Al patrulea număr operativ: **0**.

Pentru valoarea 0, suma cifrelor este 0, iar operația de reducere nu modifică rezultatul.

Codul numerologic este 3.1.2000 6 6 0 0

Exemplul 5: data de naștere 6.1.2001

Cifrele datei: 6, 1, 2, 0, 0, 1.

O.P.1 – suma tuturor cifrelor datei de naștere: $6 + 1 + 2 + 0 + 0 + 1 = 10$.
Primul număr operativ: **10**.

O.P.2 – însumarea cifrelor componente ale rezultatului O.P.1: $1 + 0 = 1$.
Al doilea număr operativ: **1**.

O.P.3 – din rezultatul O.P.1 se scade dublul primei cifre a zilei nașterii: Prima cifră a zilei: 6. Dublul ei: $2 \times 6 = 12$. $10 - 12 = -2$. În cadrul procedurii, rezultatele negative care pot apărea la O.P.3 sunt aduse în domeniul numerelor întregi pozitive sau zero prin aplicarea valorii absolute, iar reducerea operează asupra acestor valori, $|-2| = 2$. Al treilea număr operativ: **2**. Prin urmare, valoarea operativă O.P.3 este definită ca valoarea absolută a rezultatului diferenței O.P.1 minus dublul primei cifre a zilei nașterii.

O.P.4 – însumarea cifrelor componente ale rezultatului O.P.3: Rezultatul este deja o cifră – reducerea nu modifică valoarea. Al patrulea număr operativ: **2**.

Codul numerologic este 6.1.2001 10 1 2 2

b) Relația dintre operația de reducere și rădăcina digitală:

Operația de reducere aplicată la O.P.2 și O.P.4 este înrudită structural cu rădăcina digitală, definită matematic prin relația:

$$dr(n) = \begin{cases} 0, & n = 0 \\ 1 + ((n - 1) \bmod 9), & n \geq 1 \end{cases}$$

Formula rădăcinii digitale nu definește direct pașii procedurii MNT®, ci descrie forma complet redusă la care ar conduce iterarea repetată a însumării cifrelor. Raportarea la această formulă are, prin urmare, un rol comparativ și structural, nu operațional.

Această relație este verificabilă independent prin mijloace matematice standard. Reluând exemplul 1: O.P.2 reduce 39 la 12 prin $3 + 9 = 12$. Aplicând formula: $dr(39) = 1 + ((39 - 1) \bmod 9) = 1 + (38 \bmod 9) = 1 + 2 = 3$. Rezultatul $dr(39) = 3$ corespunde reducerii complete a lui 39 – adică tocmai pasul pe care procedura MNT® nu îl efectuează, oprindu-se la 12.

Aceasta ilustrează că operația de reducere aplicată în MNT® coincide cu rădăcina digitală atunci când rezultatul sumei cifrelor este deja o cifră simplă și reprezintă un pas intermediar spre $dr(n)$ în celelalte cazuri, fiind

constrânsă de structura fixă a celor patru pași: la O.P.2 și O.P.4, reducerea se aplică o singură dată, nu până la obținerea unei cifre simple, indiferent dacă rezultatul obținut este sau nu o valoare cuprinsă între 1 și 9.

În etapa de analiză, aceste valori pot fi reduse în continuare până la o singură cifră, corespunzătoare rădăcinii digitale, fără ca această operație suplimentară să modifice structura procedurală inițială.

Această relație nu a fost invocată explicit de tradiția care a transmis procedura, dar este verificabilă independent și indică faptul că reducerea nu reprezintă o simplificare arbitrară, ci o operație care poate fi descrisă în cadrul unei structuri matematice definite, cu proprietăți cunoscute în teoria numerelor.

c) Proprietățile formale ale operației de reducere

Operația de reducere – acolo unde este aplicată în cadrul procedurii – poate fi înțeleasă în raport cu structura matematică a rădăcinii digitale (dr), în cadrul căreia prezintă două proprietăți formale relevante pentru statutul metodologic al modelului.

Prima este *idempotența* reducerii complete (rădăcina digitală): aplicarea repetată a reducerii complete asupra unui rezultat deja redus produce același rezultat. De exemplu, dacă $dr(38) = 2$, atunci $dr(dr(38)) = dr(2) = 2$. Aceasta înseamnă că orice valoare redusă complet la o cifră simplă este un punct fix al funcției.

La nivel procedural, consecința relevantă este distinctă și mai directă: pentru orice cifră simplă $d \in \{1, \dots, 9\}$, $S(d) = d$, întrucât suma cifrelor unui număr de o singură cifră este chiar acea cifră. Aceasta nu derivă din idempotența lui dr , ci este o proprietate elementară a operației S , care garantează că O.P.2 și O.P.4 nu modifică valorile deja simple. Exemplul 3 ilustrează această situație: O.P.1 produce 9, O.P.3 produce 3 – ambele sunt deja cifre simple, iar O.P.2 și O.P.4 le lasă nemodificate.

Pentru valoarea 0, suma cifrelor este 0, iar reducerea nu modifică rezultatul.

A doua este *caracterul ciclic* determinat de aritmetica mod 9: valorile posibile ale unei reducerii complete formează un sistem închis de nouă elemente $\{1, \dots, 9\}$, pentru orice număr întreg pozitiv. Valoarea 0 constituie un caz separat, tratată de formulă prin $dr(0) = 0$ și prezentă în procedură (cf. Exemplul 4); ea este un punct fix al operației de însumare a cifrelor: $S(0) = 0$. Această proprietate garantează că spațiul de valori al reducerii complete este finit, determinat și exhaustiv pentru orice dată de intrare.

Este esențial de precizat că aceste proprietăți descriu comportamentul operației de reducere în sens matematic – nu comportamentul întregii proceduri. Procedura MNT® introduce o constrângere suplimentară: reducerea se aplică

o singură dată la O.P.2 și O.P.4. Valorile 10, 11 și 12 – care pot apărea ca rezultate ale acestor operații – sunt rezultate ale unei reduceri deja aplicate o dată, nu rezultate nereduse¹. Ele sunt păstrate ca atare din motive procedurale, nu ca excepții de la proprietățile matematice ale reducerii. Această opțiune nu este o construcție originală a modelului, ci aparține tradiției numerologice din care MNT® provine și a fost preluată ca atare.

d) Distincția dintre coerență formală și validare interpretativă

Proprietățile matematice descrise mai sus nu justifică, în sine, alegerea operațiilor specifice ale procedurii tradiționale și nu constituie o validare a modelului în plan interpretativ.

Ceea ce ele indică este consistența și reproductibilitatea formală a procedurii: ea produce aceleași rezultate în aceleași condiții, independent de operator – o condiție necesară, deși nu suficientă, pentru orice instrument care aspiră la statutul de metodă de analiză. În termenii epistemologiei științelor umaniste și sociale, reproductibilitatea operațională este o condiție de bază a utilizabilității metodologice, nu o garanție a validității interpretative.

e) Reducerea ca sinteză, nu ca substituție

Relația dintre cifra redusă și structura compusă din care provine este una de la general la particular – nu o relație de echivalență. Cifra de vibrație – rezultatul reducerii – exprimă trăsăturile generale ale arhetipului și constituie primul nivel de lectură al profilului. Aceste trăsături sunt prezente și valabile indiferent de structura compusă din care provine cifra: un 3 obținut din 12, din 21 sau din 30 descrie același arhetip la nivel general.

Structura compusă intervine într-un al doilea nivel de lectură, ca sursă de informație suplimentară: ea nu modifică trăsăturile generale ale arhetipului, ci le particularizează – arătând din ce elemente este construit acel 3 în cazul specific al sistemului analizat și ce nuanțe aduce această configurație internă. Un 3 provenit din 12 aduce în structura sa un 1 și un 2; un 3 provenit din 21 aduce un 2 și un 1 – aceeași cifră de vibrație, aceeași trăsătură generală, dar cu o configurație internă diferită care nuanțează interpretarea.

Prin urmare, procedura operează de la macro la micro: mai întâi se stabilește vibrația - nivelul general -, apoi se examinează structura compusă care o generează – nivelul particular al configurației.

¹ Această limitare se verifică pentru date de naștere din intervalul sec. I–XXII: pentru aceste date, $O.P.1 \leq 48$, ceea ce garantează că $O.P.2 \leq 12$. Procedura este, în principiu, definibilă și dincolo de acest interval, dar valorile 10, 11, 12 epuizează cazurile compuse relevante pentru aplicațiile curente ale modelului.

f) *Distincția dintre nivelul procedural și nivelul interpretativ*

Cele două niveluri sunt distincte și trebuie tratate separat.

La nivel procedural, valorile 10, 11 și 12, înregistrate ca atare în codul numerologic la nivelul O.P.2 și O.P.4, constituie numere operative finale.

La nivel interpretativ, aceste valori sunt citite prin cifra lor redusă – 10 ca 1, 11 ca 2, 12 ca 3 – conform regulilor specifice fiecărui instrument al modelului. Această lectură nu modifică procedura și nu adaugă un pas de calcul – ea aparține fazei de interpretare a profilului, nu fazei de generare a codului numerologic.

Reluând exemplul 1: codul 39 12 37 10 este același indiferent de cine îl calculează pe data 17.6.1987. Faptul că, la nivel interpretativ, valoarea 12 este citită ca 3 și valoarea 10 ca 1 este o regulă de lectură a codului, nu o operație de calcul suplimentară.

g) *Matrița psihoenergoinformativă și datele de intrare*

Matrița psihoenergoinformativă este o structură de trei pe trei căsuțe, în care fiecare căsuță corespunde uneia dintre cele nouă cifre de vibrație. Dispunerea căsuțelor este fixă:

1	4	7
2	5	8
3	6	9

Matrița este populată cifră cu cifră – fiecare element al datei de naștere și fiecare număr operativ sunt descompuse în cifrele lor componente, care sunt introduse individual în căsuța corespunzătoare valorii lor. Astfel, din codul numerologic se extrag cifrele componente ale datei de naștere și ale O.P.1, O.P.2, O.P.3 și O.P.4 – toate în forma lor finală, fără nicio reducere suplimentară. O cifră 3 se introduce în căsuța aferentă lui 3, o cifră 9 se introduce în căsuța aferentă lui 9 și așa mai departe. Cifra 0 nu se trece în nicio căsuță în matriță.

Ilustrare pe exemplul codului numerologic 17.6.1987 39 12 37 10

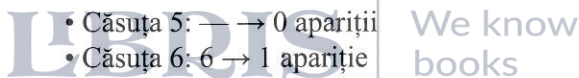
Cifrele extrase cifră cu cifră din toate elementele codului:

Data de naștere: 1, 7, 6, 1, 9, 8, 7 O.P.1 – 39: 3, 9 O.P.2 – 12: 1, 2 O.P.3 – 37: 3, 7 O.P.4 – 10: 1, 0 → cifra 0 nu se introduce

Toate cifrele de introdus în matriță: 1, 7, 6, 1, 9, 8, 7, 3, 9, 1, 2, 3, 7, 1

Numărul de apariții per căsuță:

- Căsuța 1: 1, 1, 1, 1 → 4 apariții
- Căsuța 2: 2 → 1 apariție
- Căsuța 3: 3, 3 → 2 apariții
- Căsuța 4: — → 0 apariții

- Căsuța 5: — → 0 apariții
- Căsuța 6: 6 → 1 apariție
- Căsuța 7: 7, 7, 7 → 3 apariții
- Căsuța 8: 8 → 1 apariție
- Căsuța 9: 9, 9 → 2 apariții

Matrița populată:

1111		777
2		8
33	6	99

Numărul de apariții ale fiecărei cifre în cele nouă căsuțe ale matriței oferă o imagine structurată a resurselor native ale sistemului analizat.

Configurația rezultată nu descrie manifestarea, ci potențialul structural din care manifestarea provine. Căsuțele goale – în acest exemplu, 4 și 5 – indică zone de vulnerabilitate sau de lecție, nu absențe absolute; căsuțele cu mai mult de trei cifre indică resurse native pronunțate ale sistemului analizat.

Această distincție nu este însă fixă: în logica modelului, orice resursă poate deveni vulnerabilitate și orice vulnerabilitate poate deveni resursă – în funcție de contextul în care se manifestă, de nivelul de conștientizare al persoanei (dacă ne referim la sistemul numit OM) și de modul în care potențialul nativ este valorificat.

Matrița nu oferă un verdict, ci o hartă a potențialului – al cărei sens deplin rezultă din interpretarea în context.

h) Reproductibilitatea completă a procedurii

Procedura astfel definită îndeplinește condiția necesară oricărui instrument utilizabil în cercetare: oricine o aplică pe aceleași date de intrare obține același rezultat, fără ambiguitate și fără dependență de interpretul care calculează. Codul numerologic este determinat exclusiv de data de naștere și de cele patru operații definite.

Precizarea privind procedura de calcul se extinde și asupra terminologiei modelului.

Denumirile utilizate – Vibrația interioară, Vibrația exterioară, Vibrația globală, Puntea, Vibrația destinului, matrița psihoenergoinformativă, Ciclul de 9 ani – nu sunt construcții terminologice ale MNT®, ci aparțin tradiției numerologice pitagoreice din care modelul provine și sunt utilizate, sub forme mai mult sau mai puțin asemănătoare, în diverse ramuri ale numerologiei practicate astăzi.

3. CONSTRUCȚIA PROFILULUI NUMEROLOGIC: CELE ȘASE INSTRUMENTE

3.1 Logica de construcție stratificată

Cele șase instrumente ale MNT® nu sunt independente unele de altele – ele derivă toate din aceeași sursă (data nașterii) și fiecare descrie un plan distinct al aceluiași om, pe care niciun alt instrument nu îl acoperă.

Structura de construcție urmează o logică de la simplu la complex și de la interior spre exterior:

Nivel	Instrument	Ce descrie
1	Vibrația interioară (VI)	Fondul temperamental – cine este omul cu sine însuși
1	Vibrația exterioară (VE)	Manifestarea relațională – cum se manifestă în lume
1	Vibrația globală (VG) + Puntea	Contextele evolutive prin care omul învață să armonizeze VI cu VE (VG) Tensiunea de ajustare dintre cele două planuri (Puntea)
2	Vibrația destinului (VD)	Dirrecția de ansamblu – vocația și parcursul vieții/devenirii
3	Matrița psihoenergoinformativă	Organizarea internă a resurselor
4	Ciclul de 9 ani	Dimensiunea temporală – ritmul evolutiv

3.2 Primul nivel: structura de bază a identității funcționale

Vibrația interioară (VI) se obține prin reducerea zilei nașterii la cifra sa de vibrație. Ea descrie fondul temperamental, esența omului și felul său de a fi – reacțiile autentice și spontane, impulsurile primare și trăsăturile caracteriale care ies la iveală în situații de stres sau de ieșire din zona de confort, înainte de orice ajustare impusă de mediu. VI răspunde la întrebarea: *cum funcționează omul cu sine însuși?*

Vibrația exterioară (VE) se obține prin reducerea lunii nașterii la cifra sa de vibrație. Ea descrie modul de manifestare în plan relațional și social: felul în care omul se exprimă, este perceput și interacționează cu mediul. VE răspunde la întrebarea: *cum se manifestă omul în lume și ce rol este chemat să joace?*

Ambele vibrații sunt constitutive de la naștere. VI este mai profundă: descrie fondul care precede orice interacțiune, stratul de funcționare care rămâne constant indiferent de context. VE se activează din primele momente de relaționare: cei din jur – în primul rând părinții – se raportează la copil prin filtrul VE chiar înainte ca acesta să fie conștient de propria VI. Această simultaneitate generează tensiunea structurală pe care Vibrația globală o descrie și o contextualizează.